

СТАНОВИЩЕ

От проф. Румен Рачев относно хабилитационен труд за присъждане на образователна и научна степен „Доктор” на Ива Панева

Изминаха почти пет години от първата ми среща с Ива, реализирана по нейна молба.

Пред мен седеше млада, одухотворена, емоционално и социално реактивна жена, която по онова време завършваше обучението си в СУ по психология – магистърска степен.

Тя с вдъхновение и впечатляваща вещина ме запознаваше с проблемът, който я вълнува, а именно: „Социо- поведенческата култура при деца билингви”.

Госпожа Панева искаше да знае дали създадената и ръководена от мен магистърска програма „ Образователен и терапевтичен куклен театър” не би могла да бъде полезна за преодоляването на този проблем и какво тя самата би могла да допринесе за позитивен резултат.

Но, за да се случи това, не бе достатъчно само познаването в дълбочина на този изключително любопитен и актуален психологически проблем при деца билингви, а сериозно научно изследване за възможностите на театралното изкуство (куклено и драматическо) да упражнява терапевтичен ефект върху децата билингви, който да подпомогне преодоляването на вариативността в социо-поведческата им култура.

Тези съображения ме накараха да предложа на НАТФИЗ да обяви конкурс за докторантско изследване на предложената тема.

И през февруари месец 2017 година, след успешно положен изпит, Ива Панева беше зачислена като докторант в Академията.

Така започна нашето съвместно бродене из дебрите на едно задълбочено, много любопитно, но и не леко научно изследване. Изследователят бе Ива, която прокарваше път през абсолютно неизследвана среда, а от мен

получаваше подкрепа, насоки, задачи, като резултат от дългия ми жизнен и професионален опит.

Моля, членовете на това Научно жури да ме извинят за малко дългата биография на едно човешко и научно любопитство и съпричастност към малко известния, но актуален проблем на децата билингви в съвременното ни общество. Но искам да споделя с вас, че съм респектиран от задълбочеността, упоритостта, неуморната работоспособност, научната страст и хладната рационална аналитичност, с която Ива Панева правеше всяка стъпка в хода на своето изследване.

За мен това беше ярка демонстрация на вечно търсеция човешки дух и светъл разум, хармонизирани в усилията си да търсят и намерят път към добруването на Човека.

Резултатът е този впечатляващ хабилитационен труд, който държим в ръцете си. Като пряк свидетел на създаването на всеки абзац, на всеки фрагмент от хабилитационния труд на Ива Панева, аз не бих искал да коментирам достойнствата му.

За мен той е брилянтен!

Още в началото Ива информира читателя, че: „ Дисертационният труд съдържа увод, пет глави, заключение, приноси, публикации, библиография и приложения (седем броя). Общият обем на ръкописа е 209 страници, от които 180 стр. чист текст и 29 стр. приложения. Броят на литературните източници е 105, от които 38 на кирилица и 67 на латиница. Броят на фигурите е 53, таблиците 1.”

Зад тези наглед скучни цифри се крият обем и съдържание на хабилитационния труд над изискуемите от закона.

Написан на интелигентен, достъпен за всеки читател език, Дисертационният труд на Ива Панева е перла в огърлицата от теоретични разработки в магистърската програма „Образователен и терапевтичен куклен театър” към НАТФИЗ.

Като препоръчвам на Уважаемото Научно жури и на ръководството на Академията да положи усилие за привличането на перспективния учен и творец Ива Панева за работа в Театралната Академия, горещо препоръчвам да и бъде присъдена, напълно заслужената, образователна и научна степен „ДОКТОР”.

Проф. Румен Рачев